

En julpredikan 2021 som aldrig hölls

Under denna natt har en miljon barn fötts till jorden. En miljon nya liv har fått möjligheten att se månen, stjärnorna, den gnistrande snön och de frusna sjöarna. Av den miljon kommer 40 procent av barnen att få nästan vad de vill ha. De får gå i de bästa skolorna, få obegränsat med sjukvård, trygg omvårdnad och drivor med leksaker och aktiviteter. Trettio procent av barnen kommer att gå i skolan under sex år och drömma om att bli doktorer eller advokater. Den sista delen trettio procent, kommer att vara undernärda hela livet, fokuserade på att överleva och gå på soptippar för att hitta något att äta och förbli analfabeter resten av livet och dö en för tidig död. Det är en för "djävlig" värld som Gud har kommit till. Om du tror att det var en svordom så vill jag korrigeras dig. Det är ett teologiskt begrepp som är tretusen år gammalt, fast vi har avskaffat djävulen så verkar han må bra och utöka sitt styre alltmer på denna jord. I det mytologiska språket som begreppet handlar om, är "djävulen" en söndrande kraft som ständigt lurar in människan att tro på nästa projekt som sin frälsare. Det som skall ge ett lyft till livet. "Om jag bara tjänade mer pengar, så skulle det, om chefen såg mig så... vinna på lotto, åka runt jorden" och så vidare. Så har vi också våra kollektiva frälsningsprojekt som är det senaste som skall rädda oss. Franska revolutionen skulle ge mänskligheten tillbaka sin värdighet, men misslyckades, så kommunismen som ville ha en mer rättvis värld, kolonialism och nationalism som blev till två världskrig, så kom vindarna från segrarna, amerikanskt tänka positivt och new age på 1970-talet, sedan kärnkraftens välsignelser, och på 1980-talet skulle vi köpa aktier och bli rika på börsen. På 90-talet skulle vi bli globala och gå med i EU för att bli frälsta från arbetslöshet, 20-talet var lika med all produktion till Kina och vi är hjärnorna i ett kunskapssamhälle, 2010-talet blev det tid för robotarna att ta över. Nu är det miljön och klimatet som är problemet men den nya hjärnan AI kommer att lösa det som vår frälsare. Alltid samma hopp om något som vi inte vet vad det är annat än frihet från det som tynger, men ingen vet - frihet till vad? Är det en motsats till något som begränsar vår frihet? Frågan vi måste ställa oss är: vad har det nyttjat mänskligheten att vi har firat julens glada budskap i 2000 år? Har det blivit mer fred på jorden, mer rättvisa, mer frihet? Fortfarande är söndringen ett faktum och "djävulskapet" som förtrycker hela mänskligheten är pågående. Med vilken rätt firar vi jul om vi inte är beredda att göra något åt saken och skapa ett liv i riktning mot julens intentioner? Är det så att julfirandet genom alla tider har varit verkningslöst, eller är det att vi inte ser vad som pågår under ytan? Julens berättelse är berättelsen om oss själva och vår resa till vårt verkliga jag. Jesusbarnet är symbolen för vår innersta kärna och verklighet. Kan vi ta emot det eller ska vi leva i förnekelse? Det är vi som måste ta hand om vårt Jesusbarn och vårda det. Då kommer vi att få nya ögon som ser andens närvaro, och det ger oss tillträde till vårt sanna jag. Det är det enda som kan ge oss mening och lycka. Resten är kompensationer som inte duger någonting till. Julklappar som har vackert omslag medan innehållet är tomt. Tänk att vi var och en kan vara julkrubban där Jesusbarnet vilar och bli livet som utstrålar Guds eget sken av ljus. Det är den stora utmaningen att bli en lampa för det ljuset. Vi är inte ljuset men det kan förmedlas genom vårt liv och vår personlighet blir som ett prisma för ljuset som då strålar i olika färger för att göra Gud fullkomlig, full av sitt ljus som vi är en del av. Med den kunskapen kan vi vara trygga i att Gud blev ett barn som förenas med alla barn som föds till jorden. Han är en del av dem som fördömts att gå runt på soptipporna för att hitta mat. Dessa barn bär fortfarande Guds värdighet, låt oss aldrig glömma detta.

*Per-Arne Bengtsson, präst i Svenska kyrkan
epost: per-arne.bengtsson@svenskakyrkan.se*